

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.219/2021/20. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2021. június 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján tanácsulésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A különösen nagy értékre elkövetett pénzmosás bűntette miatt Terhelt1 és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2021. február 15. napján kihirdetett 17.B.52/2018/160. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év 8 (nyolc) hónapra enyhíti.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonek Kobzás összegét 273.077.051,- (kettőszázhetvenhárommillió-hetvenhétezer-ötvenegy) forint-ra felemeli.

A Miskolci Járásbíróság 33.Bny.228/2017/2. számú 2017. május 8. napján jogerős végzésével zár alá vett cím21 helyrajzi szám alatti, természetben cím22 szám alatt található és Terhelt2 II. r. vádlott 2/16 tulajdoni illetőségét érintően a cím23 helyrajzi szám alatti Terhelt2 II. r. vádlott kizárólagos tulajdonában álló és Terhelt4 IV. r. vádlott, holtig tartó haszonélvezeti jogával terhelt ingatlan vonatkozásában a zár alá vétel feloldására vonatkozó rendelkezést mellőzi, és a fenti ingatlanokat Terhelt2 II. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonek Kobzás során figyelembe veszi.

A Miskolci Járásbíróság 33.Bny.229/2017/2. számú 2017. május 8. napján jogerős végzésével zár alá vett cím24 helyrajzi szám alatti, természetben cím25 szám alatti, Terhelt3 III. r. vádlott kizárólagos tulajdonában álló és név, holtig tartó haszonélvezeti jogával terhelt ingatlan vonatkozásában a zár alá vétel feloldására vonatkozó rendelkezést mellőzi, és az ingatlant Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott vagyonek Kobzás során figyelembe veszi.

Terhelt1 I. r. vádlott által kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítani rendeli a 2018. október 10., 18., 2018. december 13., 20., 22., 25., 2019. január 15., 17., 25., 2019. február 7. és 8. napjain bünygyi felügyeletben töltött időt is.

Az ítélet bevezető részéből a 2019. június 6., szeptember 3., 5., november 26, 28., 2020. január 23., 28. tárgyalási napokra történő utalást, valamint a nyilvános tárgyalást érintően a folytatólagos megjelölést mellőzi.

A pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés Terhelt4 született születési név IV. r. vádlottra vonatkozó figyelmeztetést kiegészíti azzal, ha a pénzbüntetést nem fizeti meg, illetve részletfizetés engedélyezése esetén egyhavi részlet megfizetését elmulasztja a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 37.392,- (harminchétezer-háromszázkilencvenkettő) forint Terhelt3 III. r. vádlottat terhelő bünygyi költség merült fel.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a 2021. február 15. napján kihirdetett 17.B.52/2018/160. számú ítéletével Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r, Terhelt3 III. r., valamint Terhelt4 sz. születési név1 IV. r. vádlottakat társtettesként elkövetett pénzmosás büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 399. § (2) bekezdés a), b) pontja szerint minősülő, azonban a (4) bekezdés b) pontja] szerint büntetendő társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében.

Ezért a bíróság Terhelt1 I. r. vádlottat 4 év 3 hónap szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre és 100 napi tétel 5.000,- forint egy napi tétel összegű, 500.000.- forint végösszegű pénzbüntetésre,

Terhelt2 II. r. vádlottat 3 év 10 hónap szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, 100 napi tétel 4.000,- forint egy napi tétel összegű, 400.000,- forint végösszegű pénzbüntetésre,

Terhelt3 III. r. vádlottat 3 év 4 hónap szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre és 100 napi tétel 3.000,- forint egy napi tétel összegű, 300.000.- forint végösszegű pénzbüntetésre, míg

Terhelt4 sz. születési név1 IV. r. vádlottat 1 év 10 hónap szabadságvesztésre és 100 napi tétel 2.000,- forint egy napi tétel összegű, 200.000,- forint végösszegű pénzbüntetésre ítélte.

[2] A szabadságvesztést valamennyi vádlott tekintetében börtön fokozatban rendelte végrehajtani. A IV. r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

[3] Megállapította, hogy az I-II-III. r. vádlottak tekintetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja, míg a IV. r. vádlottra nézve a szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetére a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon esedékes.

[4] Beszámítani rendelte Terhelt1 I. r. vádlott által 2016. július 5. napjától 2018. október 4. napjáig bűnügyi őrizetben, előzetes letartóztatás és letartóztatásban, majd 2018. október 5. napjától 2019. március 4. napjáig – kivéve 2018. október 10., 18. napjait, 2018. december 13., 20., 22., 25. napjait, 2019. január 15., 17. és 25. napjait, 2019. február 7. és 8. napjait, mint előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította. A 2018. október 5. napjától 2019. március 4. napjáig – figyelemmel a fenti kivételt képező napokra – a bűnügyi felügyelet tartamát akként számította be, hogy egy nap szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyelet hatálya alatt eltöltött idő felel meg.

Terhelt2 II. r. vádlott által 2016. július 5. napjától 2016. november 4. napjáig bűnügyi őrizetben és előzetes letartóztatásban, mint előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította.

Terhelt4 sz. születési név1 IV r. vádlott tekintetében a 2018. szeptember 26. napjától 2018. szeptember 27. napjáig bűnügyi őrizetben, mint előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába a végrehajtás elrendelése esetére beszámította.

[5] A pénzbüntetések megfizetésére valamennyi vádlott vonatkozásában részletfizetést engedélyezett.

[6] Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 226.077.051,- forint erejéig vagyonekbezárt rendelt el.

[7] A törvényszék Gazdasági Hivatalának Bírósági Letéti Csoportja által nyilvántartott 3.345.000,- forintot a Magyar Államkincstár Budapest és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Osztálya által Bü.92.368. számon letétként kezelt 1.240,- eurót, a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatal Bírői Letéti Csoportja által TL.3/2019. számon kezelt 16.690,- forintot és 3 eurót, a bűneljegyzékbe bevételezett 1 darab Audi Q7 személyautót az indítókulcsával, a Miskolci Járásbíróság 33.Bnyf.227/2017/2. számú, de a Miskolci Törvényszék 3.Bnyf.184/2017/2. számú végzése folytán 2017. június 15. napján jogerős végzésével zár alá vétellel érintett Fundamenta Lakáskassza Zrt-vel megkötött szerződéshez kapcsolódó és számlán nyilvántartott 121.500,-

forint, és a bíróság jogerős döntéséig a számlán jóváírásra kerülő összegek, valamint az Uniqa Biztosító Zrt-vel szám kötvényszámon 4.400.000,- forint összegben megkötött Raiffeisen Favorit Életbiztosítás alapján a terheltet megillető összegeket a vagyonekbebiztosítására visszatartotta azzal, hogy azokat az I. r. vádlottal szemben alkalmazandó vagyonekbebiztosítás során figyelembe venni rendelte.

[8] A tárgynyilvántartásba bevételezett 1 darab mobiltelefon és SIM kártya lefoglalását megszüntette és ugyancsak az I. r. vádlottal szemben alkalmazandó vagyonekbebiztosítására visszatartani rendelte.

[9] Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 50.000.000,- forint erejéig, míg Terhelt3 III. r. vádlott esetében 20.000.000,- forint erejéig vagyonekbebiztosítást rendelt el.

[10] Rendelkezett továbbá a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatalának Letéti Csoportjánál bevételezett megrongálódott bankjegyekből álló 488.900,-, valamint 169.500,- forint, a megye Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztályának bűnjeljegyzékében értéknilyilvántartásba vett 58.491.300,- forint elkobzásáról, valamint a tárgynyilvántartásba vett 1 darab Fujifilm digitális fényképezőgép lefoglalását megszüntette és a III. r. vádlott részére, mint tulajdonosnak kiadni rendelte.

[11] Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben a cím26 helyrajzi szám alatti, természetben a cím27 szám alatt található és a IV. r. vádlott kizárólagos tulajdonában álló ingatlan vonatkozásában vagyonekbebiztosítást rendelt el.

[12] egyéb érdekelt4 cím28 szám alatti lakossal szemben a cím29 helyrajzi szám alatti, egyéb érdekelt4 kizárólagos tulajdonában álló, azonban Terhelt2 II. r. vádlott holtig tartó haszonélvezeti jogával terhelt ingatlan vonatkozásában ugyancsak vagyonekbebiztosítást rendelt el.

[13] A törvényszék a Miskolci Járásbíróság 33.Bny.228/2017/2. számú, 2017. május 8. napján jogerős végzésével zár alá vett cím30 helyrajzi szám alatti, természetben a cím31 szám alatt található és Terhelt2 II. r. vádlott 2/16 tulajdoni illetőségét érintően, valamint a cím32 helyrajzi szám alatt található Terhelt2 II. r. vádlott kizárólagos tulajdonában álló és Terhelt4 IV. r. vádlott holtig tartó haszonélvezeti jogával terhelt ingatlan vonatkozásában a zár alá vételt feloldotta.

[14] Ugyancsak hasonlóan rendelkezett a Miskolci Járásbíróság 33.Bny.229/2017/2. számú és 2017. május 8. napján jogerős végzésével zár alá vett cím33 helyrajzi szám alatti

cím34 szám alatti Terhelt3 III. r. vádlott kizárólagos tulajdonában álló név holtig tartó haszonélvezeti jogával terhelt ingatlan vonatkozásában is

[15] A bűnjelként lefoglalt 1 darab golyóstoll, 4 darab Kingston SD memória kártya, illetőleg további adathordozók lefoglalását megszüntette és az ügyiratok mellett történő kezelését rendelte el.

[16] A tárgynyilvántartásba vett egy darab cégbélyegző lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte az I. r. vádlott részére, valamint az ugyancsak a tárgynyilvántartásba bevételezett nyeremény igazolás, Allianz borítékban Tippmix szelvények, sorsjegyes borítékban Tippmix szelvények, 1 darab Fila oldaltáska és benne Tippmix szelvények lefoglalását megszüntette, ugyancsak mint a Bj.134/2019. tételszámok alatti okiratokat is, azoknak az ügyiratok mellett történő kezelését rendelte el.

[17] Az eljárás során eddig felmerült 903.238,- forint bűnügyi költségből Terhelt1 I. r. vádlottat 270.360,- forint, Terhelt2 II. r. vádlottat 96.278.-, Terhelt3 III. r. vádlottat 426.278.- forint, Terhelt4 sz. születési név1 IV. r. vádlottat 84.451,- forint megfizetésére kötelezte.

[18] Megállapította tovább, hogy a fennmaradó 25.871,- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Figyelmeztette Terhelt4 sz. születési név1 IV. r. vádlottat, hogy a felfüggesztett szabadságvesztést végre kell hajtani, ha a próbaidő tartama alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik.

[19] Továbbá figyelmeztette valamennyi vádlottat az engedélyezett részletfizetés vonatkozásában, amennyiben a terhelt egyhavi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[20] A pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára - Terhelt4 sz. születési név1 IV. r. vádlottat érintően a szabadságvesztés utólagos elrendelése esetére - valamennyi vádlott tekintetében börtön fokozat az irányadó. Átváltoztatás esetén a szabadságvesztés tartama három hónapnál rövidebb is lehet.

[21] A fentiek szerint kihirdetett ítélettel szemben a megye Főügyészség Terhelt1 I. r. vádlott terhére vagyonelkobzás, illetve Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak vonatkozásában kizárólag zár alá vételeket feloldó rendelkezések ellen jelentett be fellebbezést.

Terhelt1 I. r. vádlott meghatalmazott védője útján elsősorban a kiszabott büntetés lényeges enyhítése, pénzbüntetés mellőzése, másodlagosan lényeges csökkentése, a vagyonelkobzással

és lefoglalással kapcsolatos intézkedések és a beszámítással kapcsolatos rendelkezések megváltoztatása végett jelentett be fellebbezést.

Terhelt2 II. r. vádlott felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében élt jogorvoslattal, míg védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában, teljeskörűen az ítélet vonatkozásában felmentés, másodlagosan enyhítés céljából jelentett be fellebbezést.

Terhelt3 III. r. vádlott és védője egyrészt bizonyítottság hiányában felmentés érdekében, másrészt téves jogi minősítés miatt enyhítés céljából fellebbezett.

Terhelt4 sz. születési név1 IV. r. vádlott elsődlegesen felmentés iránt bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában, illetőleg a kiszabott büntetés enyhítése érdekében élt fellebbezéssel, míg védője is elsősorban felmentésre, bűnösség megállapítása, büntetés és a következményei miatt irányuló jogorvoslatot terjesztett elő, melyben elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában a IV. r. vádlott felmentését, másodlagosan enyhítést iránt jelentett be fellebbezést.

[22] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.45/2019/11. számú átiratában a főügyészség által bejelentett fellebbezést helytálló indokai alapján fenntartotta, míg a védelmi jogorvoslatokat alaptalannak találta, a fellebbezések elbírálását nyilvános ülésen indítványozta elbírálni, melyen az ügyészség bejelentette részvételét.

[23] Az ítéltábla által elfoglalt álláspont szerint a törvényszék perjogi hibától mentes, kifogástalanul vezetett bizonyítási eljárás eredményeként érdemben megalapozott tényállást állapított meg, mely a másodfokú eljárásban is irányadó. Helytállóan következtetett valamennyi vádlott bűnösségére, az ítéleti tényállást, a bűnösség megállapítását és a pénzmosás büntetnének jogi minősítését támadó védelmi fellebbezések eredményre nem vezethetnek. A vádlottak bűnösséget alátámasztó ítéleti tényállás alapján a gondatlan elkövetés megállapításának reális lehetősége kizárt, a törvényszék indokolási kötelezettségének is eleget tett, a bűnösség megállapítása és a bűncselekmény minősítése körében is.

[24] A törvényszék ítéletében kifejtette, hogy az I. r. vádlott a bűnös eredetű pénz szerencsejátékkal történő forgatásából is 273.077.051,- forint összeghez jutott hozzá, a nyeremény összegből 47.000.000,- forintot adott át név1nak. Az ítélet indokolása szerint a vádlottak nem csak maguknak, hanem harmadik személynek, az alapcselekményt elkövető személynek is megszerezték a szóban forgó anyagi javakat, a pénz egyértelműen és vitathatatlanul a birtokukba került. A fentiek alapján a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint téves az a következtetés, mely szerint az I. r. vádlott ezzel az összeggel nem gyarapodott, hivatkozott a 2/2013. BK. véleménnyel felülvizsgált a Kúria 69. BK. véleményének I. pontjára, mely szerint a vagyonekmozgás célja a bűnös úton elért vagyongyarapodásnak az elvonása. Az I. r. vádlott vagyongyarapodása bekövetkezett, amikor is a sikkasztás büntetéből származó vagyon növekményének a birtokába jutott, a rendelkezése a nyereménnyel olyan utólagos átruházási aktus, amely az ellenértéken más anyagi javakat szerez tényállási fordulat kimerítését nem érinti, ez az I. r. vádlott által nyeremény szerzés kétségkívül saját vagyonának a gyarapodásával azonos.

[25] A sikkasztás büntette miatt elítélt személy részére átadott 47.000.000.- forint kivonása a vádlotti gazdagodása köréből akkor lenne helytálló, amennyiben az I. r. vádlott az alapcselekmény elkövetőjének, az általa jogtalanul eltulajdonított terhelt által részére megszerzett és őrzött pénzt adta volna át közvetlenül anélkül, hogy ellenértéken más anyagi javakat szerzett volna. Így téves az a következtetés, mely szerint a nyereményen szerzett összeg névlnak átadását megelőzően gazdagodása nem állapítható meg, utólagos rendelkezése büntetőjogilag felróható gazdagodásának a ténye és a vagyonekbezés intézkedés alkalmazása szempontjából közömbös.

[26] A Miskolci Járásbíróság nyomozási bírója Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. terheltek tulajdonát képező ingatlanok zár alá vételére törvényesen került sor, a hatályos büntetőeljárás rendelkezésnek megfelelően a zár alá vételt fel kell oldani, ha az elrendelésének oka megszűnt, illetve ha az eljárást vagyonekbezés nélkül fejezték be, minthogy azonban a II-III. r. vádlottakkal szemben egyaránt pénzösszegben meghatározott vagyonekbezést rendelt el a törvényszék, a tulajdonjogot, illetőleg a vagyonekbezi jogot korlátozó kényszerintézkedések feloldására nincs törvényes alap.

[27] Mindezekre tekintettel a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla a Miskolci Törvényszék ítéletét helyesbítse és a helyes jogi következtetéssel állapítsa meg, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a bűncselekmény elkövetése során szerzett 273.077.051,- forint összeggel gyarapodott, a vagyonekbezés összegét is ezen összegben határozza meg. A II-III. r. vádlottak ingatlanaira elrendelt zár alá vétel feloldására vonatkozó törvényszék ítéletében foglalt rendelkezéseket mellőzze.

A név1 részére átadott 47.000.000,- forint pénzösszeg vagyongyarapító hatásával kapcsolatos téves következtetést az ítéltábla mellőzze.

Ugyanakkor a III. r. vádlottat kötelezze a másodfokú eljárás során felmerülő bűnügyi költség viselésére és a törvényszék ítéletének egyéb rendelkezéseit pedig hagyja helyben.

[28] Dr. Novák Péter, Terhelt2 II. r. vádlott meghatalmazott védője 2021. május 31. napján érkezett fellebbezését írásban is megindokolta, valamint a fellebbviteli főügyészség átiratára észrevételeket fogalmazott meg. Nevezetesen a bűnösség hiányát tekintetében kifejtette, hogy az ítéleti tényállás alapján kétséget kizáróan legfeljebb csak az állapítható meg, hogy a II. r. vádlott könnyelműen bízott abban, hogy a pénz jogszerű forrásból származik. Az ítélezési gyakorlat szerint pedig a dolog bűnös eredetéből még nem következik az, hogy arról a vádlott tudott is. Önmagában pedig az a tény, hogy a bankjegyek beváltására hosszabb időn keresztül került sor, az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem alapozza meg a pénzmosás szándékos elkövetésének megállapítását, ahogy nem zárja ki annak gondatlan elkövetését sem. Így Terhelt2 II. r. vádlott gondatlan pénzmosás miatt felelhet, ezt a bűncselekményt azonban az elkövetéskor hatályos törvény alapján csak az követi el, aki a dolgot gazdasági tevékenység gyakorlása során felhasználja, illetve a dologgal összefüggésben bármilyen pénzügyi tevékenységet végez, vagy pénzügyi szolgáltatást vesz igénybe. A II. r. vádlott azonban a fenti objektív tényállási elemeknek megfelelő cselekmény nem róható, hanem legfeljebb csak az, hogy más által elkövetett bűncselekményből származó

dolgot magának vagy harmadik személynek megszerzi, megőrzi, kezeli vagy az ellenértéken más anyagi javakat szerez. Ezen utóbbi cselekmények gondatlan elkövetése azonban az elkövetéskor hatályos Btk. 390. § (1), (2) bekezdésének, 400. § (1) bekezdésének összevetéséből állapítható meg, nem képezett bűncselekményt. Erre tekintettel a II. r. vádlott bűnössége pénzmosás bűncselekményében kétséget kizáróan sem annak szándékos, sem annak gondatlan változata miatt nem állapítható meg.

[29] A büntetések és intézkedések körében a védelem kifejtette, hogy vannak további olyan körülmények, amelyet az elsőfokú bíróság elmulasztott enyhítő körülményként értékelni, így az eljárás elhúzódását, melynek keretében az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára is több eseti döntésre is hivatkozik a védelem. Az elsőfokú bíróság is elismerte a középértékhez képest kisebb büntetés kiszabásának a szükségességét, azonban nem vette figyelembe a további enyhítő körülményeket, így indokolt a II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés további enyhítése. A II. r. vádlott vonatkozásában az enyhítő körülmények jelentős túlsúlyban vannak a súlyosítóakhoz képest, így vele szemben a fentebb idézett iránymutatások szerint is az 5 évi középértékhez képest lefelé jobban eltérő, 3 évet meg nem haladó szabadságvesztés kiszabása indokolt. Emellett a büntetési tétel alsó határával egyező, azaz 2 évi szabadságvesztés végrehajtásának a felfüggesztését nem csak a II. r. vádlott kedvező személyi körülményei indokolják, hanem az időmúlás és az eljárás elhúzódása is. Így indítványának összegzéseként a védelem kérte, hogy elsődlegesen szándékosság bizonyítottságának hiányában Terhelt2 II. r. vádlottat az ítéltábla mentse fel a pénzmosás miatt emelt vád alól, amennyiben megállapíthatónak tartaná a bíróság a II. r. vádlott felelősségét, úgy a szabadságvesztés mértékét enyhítse és annak végrehajtását próbaidőre függessze fel, melyet a II. r. vádlott kedvező személyi körülményei, emellett az időmúlás és az eljárás elhúzódása is indokolja.

[30] Dr. Weisz Linda, Terhelt3 III. r. vádlott védője 2021. június 3. napján érkeztetetten terjesztette elő fellebbezésének részletes indokolását, illetőleg a fellebbviteli főügyészség átiratára vonatkozó nyilatkozatát, mely szerint az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta, a szabadságvesztés büntetés tartamának csökkentését, a minősítés szerinti büntetési tételkeret minimumára és a szabadságvesztés büntetés végrehajtását próbaidőre függessze fel az ítéltábla. Hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, mely megalapozatlansági okok kiküszöbölését követően a bűnösség megállapítását és a cselekmény minősítését a védelem nem tudja vitatni, ezért a fellebbezés indokolása a továbbiakban a szabadságvesztés büntetés tartamának lényeges enyhítésére irányult, a védelem rá kívánt mutatni arra, hogy a tényállás részbeni megalapozatlanságának vitatásán keresztül is, hogy a törvényszék nem kellő súllyal értékelte a III. r. vádlott javára mutató lényeges enyhítő körülményeket, így az első gyanúsított meghallgatástól kezdődően tényfeltáró, magára nézve is beismerést tartalmazó vallomásait, tényleges szerepét az eljárás további elkövetőivel szemben, valamint az eljárás elhúzódásából adódó igen jelentős időmúlást, valamint a cselekmény előtt és azóta tanúsított életvitelét, családi állapotát.

A III. r. vádlott pénzmosásban való részvételét, beavatását és közreműködésének módjait beismerte teljes körűen, függetlenül attól, hogy vallomása eltérő volt az I. r. vádlott nyilatkozataihoz képest, az eseménysorba történő bekapcsolódásának idejét és annak lényeges okát illetően is, ebben a körben az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelése megalapozatlanságban szenved, minthogy a tényállás részben felderítetlen maradt azáltal,

hogy az I. r. vádlott állításán kívül a II. és III. r. vádlottak tagadásával szemben egyéb bizonyíték nem merült fel, továbbá a rendelkezésre álló tényekből sem lehetett további tényekre megalapozottan következtetést levonni.

A történeti tényállással kapcsolatosan a védelem kifejtette, hogy a valuta átváltására vonatkozó I. r. vádlott állítását egyetlen tény sem erősítette meg és egyéb körülmények, tények alapján okszerűen sem lehet arra logikus következtetést levonni, hogy a III. r. vádlott már kapcsolatba került volna a vádbeli pénzzel összefüggésben Terhelt²ral. Az I. r. vádlottnak név² által használt Mercedes típusú gépkocsi ún. eltűnésével kapcsolatos tényállítása is, további bizonyítékok nélküli kifejezetten aggályos és nem felderített. Így a pénzösszeg felhasználásának a kezdő időpontjára, mind annak indokára vonatkozó ítéleti tényállás aggályos, ellentmondásos, semmilyen egyéb ténnyel meg nem erősített az I. r. vádlott általi vallomáson alapszik pusztán.

A III. r. vádlott jogi értelemben csak a pénz eredet valós tényének megismerési időpontján keresztül vitatta a felelősségét, ezzel szemben feltárta valamennyi részletét a pénz kezelésében való tényleges közreműködésének, így a Miskolci Törvényszék saját ítéleti megállapításaival ellentétesen tévesen rögzítette a III. r. vádlott esetében a beismerő vallomását, részbeni beismerésként, ebből adódóan tévesen, nem kellő súllyal értékelte a III. r. vádlott kihallgatásai kezdetétől tanúsított tényfeltáró beismerő vallomás megtételét, illetőleg együttműködő tevékenységét. Továbbá előadta a védelem, hogy a III. r. vádlott időben is szűkebb keretek között tevékenykedett, a IV. r. vádlotthoz hasonlóan cselekvősege 2011 évtől 2015 évvel bezárólag terjedő időszakra terjed ki, a tényleges tevékenysége lényegesen szűkebb kört ölel fel, mint az I. és II. r. vádlottak cselekvősege. Így a III. r. vádlott tényleges szerepe a további elkövetőkkel összevetésben időben is és tevőleges magatartásban is lényegesen kisebb jelentőségű volt, ezen körülmény a III. r. vádlott javára történő értékelése azonban ugyancsak elmaradt. A Miskolci Törvényszék nem értékelte az eljárás elhúzódásából adódó igen lényeges időmúlást sem a III. r. vádlott javára, ugyanakkor nem értékelte enyhítő körülményként kellő súllyal a III. r. vádlott javára a cselekmény előtt és azóta tanúsított életvezetését, családos állapotát, elvált családi állapota ellenére egy háztartásban él a feleségével és két kiskorú eltartásra szoruló gyermekével. A védelem becsatolta a Római Katolikus Plébánia által kiállított igazolást, valamint a helységi Római Katolikus Plébánosának, illetve helységi Nagyközség polgármesterének név³nak, valamint a megye Polgárőr Szövetség támogató írásbeli támogató nyilatkozatait, mely ugyancsak kifogástalan életvitelről tesz tanúbizonyságot.

Mindezekre tekintettel a lényeges enyhítő körülmények megfelelő súllyal történő értékelését követően az eltúlzottan súlyos elsőfokú ítéletben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékének megváltoztatását, a III. r. vádlott esetében 2 évet meg nem haladó tartamú, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

[31] Az ítéltáblán 2021. június 11. napján érkezett 11. szám alatt az iratokhoz került szerelésre egyéb érdekelt⁴ vagyoni érdekelt bejelentése, mely szerint tudomására jutott, hogy a Miskolci Törvényszék a vagyoni érdekelt kizárólagos tulajdonában álló Terhelt² II. r. vádlott holtig tartó haszonélvezeti jogával terhelt ingatlanával kapcsolatosan vagyonek Kobzást rendelt el. Beadványában felsorolta a vagyoni érdekeltre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket és kifejtette, hogy ezen jogait az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, mivel a bíróságot kioktatási kötelezettség is terheli, emellett felsorolta a fellebbezésre jogosultak körét és hivatkozott a Kúria 69. számú BK. véleményére, emellett indítványozta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét az ítéltábla helyezze hatályon kívül.

[32] Az ítéltábla egyéb érdekelt⁴ vagyoni érdekelt által előterjesztett bejelentést joghatályos fellebbezésnek tekintette, és értesíteni rendelte a vagyoni érdekeltet a nyilvános ülés időpontjáról, emellett tájékoztatta a Debreceni Fellebbviteli Főügyészséget is a vagyoni érdekelt fellebbezésének tekintett beadványának megküldése mellett.

[33] Dr. Csurilla Anetta Terhelt⁴ IV. r. vádlott meghatalmazott védője 2021. június 21. napján terjesztette elő a fellebbviteli főügyészség átiratával kapcsolatos észrevételeit, mely a Miskolci Törvényszék ítéleti megállapításainak részletezése mellett kifejtette azon álláspontját, mely szerint hiányzik azon ok-okozati összefüggés, mely védenca magatartását összekapcsolja azzal, hogy tudott a pénz megszerzéséről és ezen pénz elrejtésében közreműködött. Védenca esetében felmerült az is, hogy bűncselekményből származó pénzt egy ingatlan megvásárlására költötte, ebben a körben kifejtette, hogy nem volt arra szüksége a IV. r. vádlottnak, hogy máshonnan szerzett pénzt használjon fel az ingatlan megvásárlására, hiszen ő évek során össze tudott gyűjteni annyi pénzt, hogy az ingatlant a szőlőtermelésből származó pénzből megvegye és ez saját jövedelem. Ez korábban bizonyításra került az eljárás során, azt a IV. r. vádlott sem vitatja, hogy vásárolt egy ingatlant, de annak vételárát a saját jövedelméből fizette ki, az viszont tény, hogy ezen szerencsétlen véletlen okán a ház vásárlására olyan időben került sor, amely az állítólagos cselekmény elkövetése után történt, ez viszont a véletlen műve. Annyiban amennyiben azt feltételeznénk, hogy a ház vásárlása az eltett pénzből került megvásárlásra abban az esetben védenca nem tulajdonjogot vesz, hanem haszonélvezetet alapít. A védelem kifejtette, hogy a törvényszék az I. r. vádlott vallomásait nem zárta ki a bizonyítékok közül, azokat értékelte, azonban a védelem megállapítása szerint ahhoz, hogy védenca bűnösségét kétséget kizáróan meg lehessen állapítani nem elegendő csupán az I. r. vádlott terhelő vallomása. Fentebb kifejtettek alapján IV. r. vádlott védője indítványozta, hogy a IV. r. vádlottat a vád és a törvényes következményei alól az ítéltábla mentse fel elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában.

[34] Az ítéltábla a jelzett perorvoslatokat a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen vizsgálta, melyen a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásban kifejtetteknek megfelelően érvelt a védelem azon hivatkozásával kapcsolatosan, hogy az eljárás elhúzódott, a fellebbviteli főügyészség képviselője szerint nem állapítható meg, a pénzmosás természetes egységet képez, az azonos elkövetési tárgyra elkövetett különböző elkövetési magatartások amennyiben azonos szándékkal valósulnak meg egységet alkotnak, maga a megőrzés tartós jogellenes állapot, mely az őrzés teljes időszakát magában foglalja állapot. A nyomozó hatóság, az ügyészség és a bíróság részéről semmilyen inaktivitás, tétlenség nem volt tapasztalható, a büntetőeljárás tartamát alapvetően a vádlottak közreműködéséhez vagy annak hiányához igazodó törvényes bizonyítási igény határozta meg. A tanácsváltás objektív oka ismert, a bírói felkészülés időtartama ebben a nagy terjedelmű bizonyítást tartalmazó ügyben elfogadható mértékű volt, a tárgyalások a vádemelést követően törvényes ütemben zajlottak. Ugyanakkor egyéb érdekelt⁴ vagyoni érdekelt joghatályos fellebbezésével kapcsolatosan kifejtette, hogy mint a Be. 57. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti vagyoni érdekelt a tulajdonában álló, de Terhelt² II. r. vádlott haszonélvezeti jogával terhelt helység²ⁱ ingatlanra elrendelt vagyonelkobzás intézkedést sérelmezte. A Be. 581. § g) pontja alapján fellebbezése joghatályos, de nem alapos, mivel a törvényszék ítéletében kifejtette, hogy egyéb érdekelt⁴

nem tudott arról, hogy élettársa Terhelt2 II. r. vádlott által vételárként kifizetett összeg bűncselekmény elkövetéséből származik, a Btk. 74. § (5) bekezdése szerint nem rendelhető el vagyonek kobzása arra a vagyoni javra, amelyet jóhiszeműen ellenérték fejében szereztek. Az ingatlan vételárát azonban Terhelt2 II. r. vádlott biztosította lehetett akár jóhiszemű is egyéb érdekelt4 vagyoni érdekelt, de az ellenérték bűncselekményből származik, nem a tulajdonjogot szerző személy saját vagyonából fedezte, erre tekintettel pedig az irányadó tényállás alapján a vagyonek kobzása az általa szerzett jogellenes vagyongyarapodásból finanszírozott ingatlan kivonására a vagyonek kobzása hatálya alól nincsen törvényes lehetőség. Dr. Hagymási-Mészáros Lili II. r., illetőleg dr. Csurilla Anetta IV. r. vádlottak meghatalmazott védői fenntartották a korábban az írásban előterjesztett fellebbezésében foglaltakat, míg dr. Katona Csenge I. r. vádlott meghatalmazott védője fellebbezésének irányát fenntartva kiegészítette további nyomatékos enyhítő körülményeként értéktelenedő tényeket közölt, nevezetesen az I. r. vádlott beszámítási képességét nem érintően, de személyiségszavarban szenved, emellett mozgásszervi megbetegedése is súlyosbodott. Mindezekre tekintettel a védelem végső indítványaként a felsorolt okok figyelembe vétele mellett az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés lényeges enyhítése, a pénzbüntetés mellőzésére, másodlagosan lényeges csökkentésére, és a vagyonek kobzással, illetőleg a beszámítással kapcsolatos rendelkezések megváltoztatását indítványozta.

[35] Terhelt3 III. r. vádlott a nyilvános ülésen utolsó szó jogán sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy jelen ügybe „belekeveredett”, továbbá újfent kinyilatkozta, hogy nem volt tudomása a pénz származásáról, emellett kérte figyelembe venni, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia. Mindezekre tekintettel kérte a vele szemben kiszabott szabadságvesztés enyhítését.

[36] Az ítéltábla az ügydöntő határozatát a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokra és járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 211. § (7) bekezdése alapján hozta meg tanácsulésen, ehhez a jogosultak a hozzájárulásukat adták.

[37] Az elsőfokú bíróság határozatával szemben bejelentett fellebbezések, így az ügyészi, mind Terhelt3 III. r. vádlott és védőjének, a III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére vonatkozó fellebbezések kivételével nem alaposak.

[38] Az ítéltábla a bejelentett perorvoslatok folytán a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján eltérő törvényi rendelkezés hiányában az ítélet megalapozottságát, illetve az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezését, valamint az indoklás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett (teljes revízió).

[39] A másodfokú eljárásban a büntetőeljárási törvény szerint is főszabály a teljes felülbírálat, azonban a törvény a korlátozott fellebbezéshez igazodva megteremti a részleges

revíziót is. Jelen esetben a védelmi fellebbezések a bűnösség megállapítását is támadták, ezért a korlátozott felülbírálatnak eljárási akadály volt, ami kötelezően teljes revíziót vont maga után.

[40] A teljes revízió során a Be. normáival összefüggésben is vizsgálendő volt az eljárási szabályok megtartása. Ennek keretében az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést (Be. 608. § (1) bekezdés a)-f) pont), sem olyan relatív perjogi hibát (Be. 609.§ (1) (2) bekezdés), amely az érdemi felülbírálatot kizárná.

Az elsőfokú bíróság eljárása kifejezetten gondos, körültekintő pervitel volt jellemző. A törvényszék elmulasztotta azonban az ügydöntő határozatát közölni egyéb érdekelt⁴ vagyoni érdekelttel. Az ítéltábla az általa bejelentett fellebbezést a Be. 581. § g) pontja alapján joghatályosnak tekintette és azt érdemben megvizsgálta.

[41] A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat körültekintően értékelte. Az elsőfokú bíróság széleskörű személyi és tárgyi bizonyítást követően állapította meg a tényállást, melynek során összevetette a vádlottak vallomásait, kihallgatta az ügyben relevanciával bíró tanúkat, valamint összevetette az eljárás során beszerzett tárgyi és szakértői bizonyítékokkal. A törvényszék nem tévedett, amikor Terhelt1 I. r. vádlott beismerő, tényfeltáró és a vádlott-társaira is terhelő vallomásait fogadta el Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak részbeni beismerő vallomásaival szemben. Az ide vonatkozó bírói gyakorlat ugyanis következetes abban, miszerint a bizonyítékok értékelésének megszokott és logikus módja az, hogy a bíróság a vallomás – más bizonyítékokkal megerősített – részeit fogadja el irányadónak a történeti tényállás megállapításakor, míg a vallomás azon részeit, amely más bizonyítékokkal ellentétesek, figyelmen kívül hagyja (BH1998. 418.III., BH2002. 87.).

A II. és III. r. vádlottak részbeni tényfeltáró nyilatkozatait ugyancsak elfogadta, míg Terhelt4 IV. r. vádlott tagadó tartalmú vallomását elvetette. Azonban egymással és az értékelt, elfogadott tanúvallomásokkal összevetette, valamint az azokat alátámasztó tárgyi bizonyítékokkal együttesen értékelve állapította meg a tényállást és vont le a vádlottak bűnösségére vonatkozóan jogi következtetést.

[42] A törvényszék mérlegeléssel állapította meg a tényállást, mely az ítéltábla megítélése szerint megalapozott és nem szenved a Be. 592. §-ában felsorolt megalapozatlansági okokban.

[43] Tekintettel a törvényszék ítéleti tényállásának megalapozottságára, a Be. 591. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla a másodfokú eljárásban is irányadónak tekintette. Pusztán leírási hiba okán szükséges javítani az ítéleti tényállás [45] bekezdésében a 136. számú lottózóban 20.000.000,- Ft értéket tett meg az I. r. vádlott 2014. november 18-án, míg 2014. november 20. napján a cím³⁵ szám alatti sorszám. számú lottózóban 19.000.000,- Ft értékű tétet tett meg.

[44] Ugyanakkor megjegyzi az ítéltábla utalva a Be. 167. § (5) bekezdésére, mely szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, melyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon, vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett be. Ezen jogszabályhely rendelkezik a törvénysértő bizonyítékok értékelésének a fentebb hivatkozott (5) bekezdésében szabályozott tilalma szorosan kapcsolódik a bizonyítás törvényességére vonatkozó 166. § (1) bekezdéséhez, annak az eljárásjogi szankciója. Ezekben az esetekben tehát a bizonyítási eszközből származó tény nem értékelhető bizonyítékként, azt a tényállás megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni (kirekesztett bizonyíték).

[45] A fentiek kapcsán szükséges azt rögzíteni, hogy a bizonyítékok köréből az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően nem szükséges a [91] bekezdésben, illetőleg a [103] bekezdésben felsorolt hozzátartozó tanúk, tanú5, tanú6 és tanú7, valamint Terhelt4 IV. r. vádlott tagadó tartalmú vallomásának a kirekesztése a „bizonyítékok köréből”, pusztán elegendő az arra történő utalás, hogy a fenti tanúk vallomása a bizonyítás szempontjából figyelembe vehető körülményt, adatot nem tartalmazott, avagy Terhelt4 IV. r. vádlott vallomását az elsőfokú bíróság elvetette, mivel azt nem tartotta valósnak, hiszen ezen bizonyítékok törvényesen kerültek beszerzésre. Ezen tanúk vallomásai a vádlotti cselekvéssel nem hozhatók összefüggésbe.

[46] Megjegyzi az ítéltábla, hogy a másodfokú eljárásban főszabályként a tényálláshoz kötöttség elve alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az irányadó, melynek elvi alapja, hogy a bizonyítékokat közvetlenül megvizsgáló és széleskörűen értékelő első bírósági fórum minősül a ténybírósnak. Az elsőfokú bíróság okszerű, bizonyítékértékelő tevékenysége a másodfokú eljárásban nem mérlegelhető felül, így a felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok törvényes értékelésének támadásán keresztül vitatták a tényállás megalapozottságát, mely az eljárási törvényt kizáró rendelkezése folytán eredményre nem vezethetett.

[47] A fentebb kifejtett indokok alapján az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. Az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott vonatkozásában a bűncselekmény minősítése körében teljeskörű, hibátlan indokolást adott, mely helyesbítést, kiegészítést nem igényel. Helyesen foglalt állást az első fokon eljáró törvényszék abban a tekintetben, hogy egyik vádlott sem hivatkozhat arra eredményesen, hogy nem volt tudatában a pénz illegális eredetének, az összeg nagysága, valamint a hosszú elkövetési idő visszatérő ciklikusságot követő elkövetési időszak miatt nem alapul valós tényeken az erre történő hivatkozás.

[48] A törvényszék a büntetéskiszabás során irányadó körülményeket valamennyi vádlott vonatkozásában teljes részletességgel kifogástalanul tárta fel. Az I., II. és IV. r. vádlott vonatkozásában a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló tetterányos büntetést szabott ki, mely szükséges a büntetési célok eléréséhez. Az így kiszabott büntetések neme és mértéke a mellékbüntetéssel együtt igazodik az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, az érintett vádlottak társadalomra veszélyességéhez és a feltárt bűnösségi körülményekhez.

[49] Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában az egyéniesítésre helyezve a hangsúlyt, valamint a védelem által becsatolt okiratok, illetőleg igazolások alapján lehetőséget látott az ítéltábla vele szemben az első fokon kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére a belső arányosságra, a III. r. vádlott cselekvőségére is tekintettel. Így az ítéltábla a III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 év 8 hónapra enyhítette a mellékbüntetés érintetlenül hagyása mellett. A büntetés kiszabása során a büntetőjog általános elveire és az alaptörvényből fakadó alkotmányos következményekre is figyelemmel kell lenni, a büntetésekre történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az „ultima ratio” elvének (1214/B/1990. AB határozat).

[50] Az elsőfokú ítélet egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos döntései közül a szabadságvesztés végrehajtási fokozatában a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának meghatározásával a bűnjeleket érintően és a bűnügyi költség viselésével kapcsolatosan mindenben megfelelnek az irányadó és határozatban teljeskörűen felhívott törvényi rendelkezéseknek.

[51] Az ítéltábla nem osztotta azonban az elsőfokú bíróságnak az I. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonekobbzás összegének 47.000.000,- Ft-tal, név4nak átadott összeggel mérséklésére vonatkozó álláspontját. Ebben a körben az ítéltábla kifejti, hogy a vagyonekobbzás lényege a bűncselekmény elkövetéséből származó javak elvonásában, azaz a bűncselekmény elkövetése előtti vagyoni helyzet visszaállításában áll. Ezáltal nem érinti az elkövető jogszerűen szerzett vagyonát. Ezen intézkedés célja tehát azon vagyon elvonása, amely bűncselekményből ered, azaz törvénytelen, illetve törvényes volt ugyan, de amellyel a bűncselekmény elkövetését támogatták. A bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyon elvonása általában a helyreállítást, a megelőzést célozza, míg a Btk. 74. § (1) bekezdésének e) pontjában szereplő bűncselekmény támogatását szolgáló vagyon elkobzásának a megelőzés mellett megtorlási cél is tulajdonítható. A Btk. 76. § alapján a vagyon fogalma alatt a vagyon hasznát, vagyoneértékű jogot, követelést, további bármely pénzben kifejezhető értékkel bíró előnyt is érteni kell, így az ingó és ingatlan vagyontárgy, készpénz is lehet a vagyonekobbzás tárgya.

[52] A Btk. 74. § (1) bekezdése a vagyonekobbzás elrendelésének kötelező eseteit tartalmazza. A 74. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a vagyonekobbzást egyrésztől el kell rendelni a bűncselekményből eredő vagyonra, melyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Ilyen vagyon az, amihez az elkövető közvetlenül a bűncselekmény elkövetése útján jut hozzá, a bűncselekmény a vagyon megszerzésére irányult. A vagyonekobbzást csak akkor lehet elrendelni, ha a tényleges vagyongyarapodás bekövetkezett, önmagában a vagyonszerzés ígérete nem releváns.

A hatályos Btk. a vagyonekobbzásnál az ún. bruttó elvet követi, azaz nemcsak az esik vagyonekobbzás alá, amivel az elkövető gazdagodott, hanem az is, amit a bűncselekménybe befektetett. A bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon felel meg tehát a Btk. által képviselt bruttó elvnek.

[53] Az irányadónak tekintett tényállás szerint az I. r. vádlott megőrzésre átvett pénz elrejtésekor magához vett 7.000.000,- Ft-ot. A Tippmix fogadásokon elért 210.287.051,- Ft nyeremény, a sérült bankjegyek pénzügyi intézet által kicserélése során 25.790.000,- Ft, a kaszinó játékok során nyert 30.000.000,- Ft (10.000 euró), mindösszesen 273.077.051,- Ft-tal gazdagodott. Ezen összeggel az I. r. vádlott gyarapodott. A büntetőjogilag felróható gazdagodás ténye megállapítható, így osztva a fellebbviteli főügyészség által hivatkozott Kúria 2010. évi 173. eseti döntését is az I. r. vádlottnak az utólagos rendelkezése, azaz 47.000.000,- Ft átadása névlnak a vagyonekbevitelének alkalmazása szempontjából nem mérvado.

[54] A fentebb kifejtett vagyonekbevitelre vonatkozó hivatkozások alkalmazása mellett nem vethetett eredményre egyéb érdekeltnak vagyoni érdekeltnak a helység2i, cím36 helyrajzi szám alatti kizárólagos tulajdonában álló ingatlanra vonatkozó vagyonekbeviteléről szóló rendelkezéssel szembeni fellebbezése, mivel az ingatlan vételárát Terhelt2 II. r. vádlott biztosította bűncselekményből származó vagyontól, így nem vagyoni érdekeltnak saját vagyontól került a vételár megfizetésre. Abban az esetben is alkalmazható vagyonekbevitel, hogy egyéb érdekeltnak nem tudott arról, hogy Terhelt2 II. r. vádlott által vételárként kifizetett pénzösszeg bűncselekmény elkövetéséből származik.

[55] Az ítéltábla nem fogadta el az elsőfokú bíróságnak a Miskolci Járásbíróság 33.Bny.228/2017/2., illetőleg a 33.Bny.229/2017/2. számú határozataival zár alá vett cím21 helyrajzi számú, Terhelt2 II. r. vádlott 2/16-od tulajdoni illetőségét illetően cím23. helyrajzi számú Terhelt2 II. r. vádlott kizárólagos tulajdonát képező és Terhelt4 IV. r. terhelt holtig tartó hasznélvezeti jogával terhelt ingatlan, valamint a cím24. helyrajzi szám alatti Terhelt3 III. r. vádlott kizárólagos tulajdonában álló ingatlanok zár alá vétel feloldására vonatkozó rendelkezésének indokait.

[56] A nyomozási bíró által meghozott határozat szerint a zár alá vétel elrendelésére a Be. 324. § (1) (3) bekezdés a) pontja szerint került sor, nevezetesen zár alá vételt akkor lehet elrendelni, ha az eljárás olyan bűncselekmény miatt folyik, amellyel kapcsolatosan vagyonekbevitelnek van helye. Így nincs lehetőség a zár alá vétellel érintett ingatlanok szerzése körülményeinek vizsgálatára. A zár alá vétel elrendelésére pusztán a büntetőeljárás során alkalmazandó vagyonekbevitel biztosítására miatt került sor.

[57] A Miskolci Törvényszék mind a II., mind a III. r. vádlottal szemben vagyonekbevitelt rendelt el, Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 50.000.000,- Ft, míg Terhelt3 III. r. vádlottal szemben 20.000.000,- Ft erejéig, így a Be. 331. § (1) bekezdésének c) pontja szerint, mivel vagyonekbevitel alkalmazására került sor, így a zár alá vétel feloldására sem kerülhet sor.

[58] A másodfokú bíróság szükségesnek tartotta az elsőfokú bíróságnak az I. r. vádlott által bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezésének módosítását. Kétségtelen, hogy az adott napokon az I. r. vádlott vonatkozásában olyan bűnügyi felügyelet került részlegesen feloldásra, melynek során a bíróság előírta, hogy a terhelt lakást, vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el, azonban a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés végrehajtása nem került felfüggesztésre, az I. r. vádlott továbbra is személyi szabadságot érintő kényszerintézkedés hatálya alatt állt, így indokolt azon napok beszámítása is, melyeken az I. r. vádlottal szemben a bűnügyi felügyelet részlegesen feloldásra került.

[59] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet bevezető részéből a 2019. június 6., szeptember 3., 5., november 26., 28., 2020. január 23., 28. tárgyalási napokra történő utalást mellőzte tekintettel arra, hogy tanácsváltozás okán az eljárás megismétlésére került sor, így a Be. 561. §-a értelmében a bevezető részben fel kell tüntetni valamennyi tárgyalási napot, melynek alapján a bíróság az ügydöntő határozatot meghozta. Azonban akkor, ha a bíróság a tárgyalást megismétli, a megismétlés előtti tárgyalási napok feltüntetésének nincs helye. Ugyanígy nincs helye annak, hogy a bíróság az elhalasztott tárgyalást feltüntesse.

Szükségessé vált a nyilvános tárgyalás megjelölését követően a folytatólagos kitétel mellőzése is az alábbi indokok alapján.

A Be. 451. § (2) bekezdésének c) pontja kimondja, hogy a határozat bevezető része tartalmazza, ha a bíróság a határozatot tárgyaláson hozta meg, a bírósági eljárás helyét, a bírósági eljárás formáját és azt, hogy az eljárás nyilvános volt-e. A bíróság tehát a határozatot tárgyaláson, nyilvános ülésen, ülésen vagy tanácsülésen hozza meg. A tárgyalás vagy nyilvános ülés esetén a határozat – ha több tárgyalás van az ügyben külön tárgyalási napokra nézve – nyilvános vagy zárt jellegére való utalást is magában foglalja, továbbá a Be. 438. § (2) bekezdése alapján külön feltüntetve azt is, ha a zárt tárgyaláson hozott határozatot nyilvánosan hirdetik ki. A Be. 5761. § (1) bekezdése szerint az ügydöntő határozat bevezető részében fel kell tüntetni a tárgyalási napok megjelölését is. Mindebből az a következtetés vonható, hogy a nyilvános tárgyalás esetén a folytatólagos utalás feltüntetése a törvény szövegéből nem vezethető le.

[60] Végezetül indokolt Terhelt4, született születési név1 IV. r. vádlottra vonatkozó figyelmeztetés (ítélet rendelkező részének 8. oldalán) kiegészítése azzal, hogy amennyiben a szabadságvesztés utólagos végrehajtásának elrendelésére nem kerül sor és ha a pénzbüntetést nem fizeti meg, illetőleg részletfizetés engedélyezése esetén egy havi részlet megfizetését elmulasztja, úgy a pénzbüntetést, vagy a meg nem fizetett részét főszabály szerint fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni a Btk. 51. § (2) bekezdésének II. fordulata szerint.

[61] A fentebb rögzítettek szerint az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében a jelzett részben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta a rendelkező részben foglaltak szerint, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján.

[62] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén, illetőleg a Be. 574. § (1) bekezdésén alapul.

[63] Az ítéltáblán az ítélet meghozatalára tanácsulésen a vészhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és járványügyi készütségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 210. § (7) bekezdésének alkalmazásával került sor.

[64] A másodfokú bíróság az ügydöntő határozatot a Be. 452. § (1) bekezdése szerint foglalta írásba, mely teljeskörűen tartalmazza a Be. 561. § (3) bekezdésében foglaltakat, annak közlése kézbesítés útján történik.

Debrecen, 2021. június 30.

Dr. Balla Lajos a tanács elnöke

Dr. Lányi Csaba előadó bíró

Dr. Nagy Éva bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 17.B.52/2018/160. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával a mai napon jogerős.

Debrecen, 2021. június 30.

Dr. Balla Lajos
a tanács elnöke